

KERÉK IMRE

Énekek éneke

*Immár a tél eltávozott
bomboznak nézd a figefák
mandragóra illatozik
fehér szírmű szőlővirág
nap támad árnyék elhajol
nagy sebbel folynak a vizek
kerteknek kúta fölbuzog
fussunk a zöldbe add kezed
kit választék ezer közül
én szeretőm szép vagy miként
másosfa erdő fái közt
tövisek között liliom
fürtöd mint széles levelű
pálma búsíti homlokom
te csóкод gránátalma-must
a nyelvéd alól méz csepeg
választott cédrus alakod
szemed friss vizű csergeteg
nyakad eburbeli torony
fedeles serleg köldököd
álló vadkecskék emleid
remegnek ujjaim között
kit mesteri kéz alkotott
gyönyörűn egybeszerkesztett
tündöklő násfa te farod
panyika alma ily kerek
hajad sátrában elveszíts
pántold nyakam köré karod
fűződöt oldozd meg siess
szerelmed miá lankadok
tűznek lámpása szerelem
te szívünk fölött életem-
halálon túl örök pecsét
világolj bennünk olthatatlan
zárj minket eggyé bonthatatlan
zengjék minden érzékeink
diadalod dicséretét*

Febér

*fehér villámokkal sújtó
invázió tél árnyéka-sincs fák
vonulása szuronyerdő arany
Nap trónfosztása barbár
hatalom torkomban az ének
csillagát lehamvasztó hajnalok
szűzbártyáját széthasító a hó
tűkristályait összefoglaló
fény gondolatot átröntgenező
zúzmara gyémánt monogramja
rávésve kútkerékre vályura
holt madarak szembogarába
belefagyott jeges iszony
halbatatlanná-merevült
ökörfarkkóró talpig ezüstben
szél recsegő magnetofonja
fehér számum a mindenség
lélegzetét lavinaként
görgető roppant erőteredben
szaltó mortálét vet a gyenge nyúl
lehelleted ágbogas hálójában
fennakad a madár tél vakító
sáncaidra kitűzőm a dac
lobogóit megfeszítem a lábam
kis pont a végtelenné táguló
térben vagyok alvó rügy hó alatt
ágaskodó vetés gyökérbomályban
bujdosó tavasz klorofil-reménye*